

Postanvisninger ere tvrøigt underkastede betydelige Formalliteter i England. Forsaavidt den ærede Taler har meent, at noget Liguende skulde indføres her, da maatte det jo naturligtvis tages under Overveelse, hvorledes det kunde indrettes paa en saadan Maade, at disse Anvisninger, naar de skulde betales paa Bestemmelsesstedet, ikke overstege det Beløb, som vedkommende Embedsmand havde i Kassen. Hvorvidt det nu skulde skee paa den Maade, at Udbetalingen skulde skee paa Postcontoiret, forsaavidt Contanterne der vare tilstede, eller paa et andet offentligt Contoir, vilde altsaa atter være Noget, som maatte komme under Overveelse. Jeg for min Deel troer rigtignok, at der vilde kunne træffes en saadan Foranstaltning, som kunde være til nogen Nytte, men at man foreløbigt, saaledes som den ærede Taler har yttret, maatte indskrænke det til en ringe Sum, hovedsagelig af den Grund, som jeg nylig anførte, for at man nemlig ikke skulde blive nødt til paa de forskjellige Steder at have en større Kassebeholdning, end der ellers vilde udføres. — Med Hensyn til Befordringen af Breve ud paa Landet, da har man jo i Frankrig for nogle Aar siden indført den saakaldte poste rurale, som for endeel besørges ved gaaende Bud, og et saadant Bud gaaer der omtrent 5 Mile om Dagen. Det har der naaet en stor Udvidelse; jeg kan ikke i dette Diebløik erindre, hvor mange der ere ansatte, eller hvor stort et Miletal der beføres; men det er et meget betydeligt Antal. Hvorvidt nu ogsaa denne Indretning skulde træffes hos os, eller hvorvidt man nu skulde tage Bestemmelse herom ved den nærværende Lov, vilde jo nærmere beroe paa Undersøgelser, deels fra Udvalgets, deels fra Ministeriets Side, saa at det for Diebløiket stiller sig saaledes for mig, at det kunde være tvivlsomt, hvorvidt man allerede dermed kunde blive færdig, inden man slutter Behandlingen af det nærværende Lovforslag.

Uusgaard: Med Hensyn til Befordringen af Breve paa Landet er der Ingen, der villigere end jeg skal være enig med den ærede Landstingsmand fra Aarhus (Dahl) i, at det er meget ønskeligt, at der kunde træffes Forandringer i saa Henseende. Jeg selv har havt meget store Ubehageligheder i denne Henseende,

navnlig derved, at de Bølgbreve, der i sin Tid skulde meddeles de Herrer, der vare udnævnte til Landstingsmænd, vare omtrent 6 Uger undervejs for at blive underkrevne, hvilket for største Deelen havde sin Grund i de store Vanstøeligheder, der vare ved Landbefordringen. Dette har imidlertid heller ikke undgaaet Generalpostdirecteurens Opmærksomhed, og, saavidt jeg erindrer, er der ifjor eller maaskee i det foregaaende Aar (Maj, ifjor) fra ham udgaaet et meget vidtløftigt Forslag om, hvorledes denne Sag kunde ordnes, der blev tilfattet alle Amtsraadene og fra Amtsraadene alle Sogneforstanderskaberne, hvis Formentinger i denne Henseende bleve indhøente. Hvad Resultatet deraf er blevet, veed jeg ikke; for Odense Amts Vedkommende kan jeg erindre, at de fleste af Communalbestyrelserne paa Landet havde adskillige Indvendinger derimod, og Forslaget var ogsaa temmelig compløeret. Imidlertid synes dette mig at være et Bøvløst for, at Generalpostdirecteuren ikke vil lade denne Sag være udenfor sin Opmærksomhed, og jeg troer med den ærede Ordfører, at det vistnok vilde være meget vanskeligt at indbringe denne Sag under den Lov, som nu foreligger til Behandling.

Dahl: Jeg erkjender villigt, at det vilde have sine Vanstøeligheder at indbringe hele denne Sag under denne Lov; men derfor har jeg ogsaa netop meent, hvad jeg ogsaa troer jeg udtalte, at man kunde overlade til Regjeringen foreløbigt at ordne dette Forhold med Hensyn til Taxter for disse Breve, som afleveredes paa Postcontoirerne paa Landet, indtil der kunde tages mere gennemgribende og omfattende Foranstaltninger, og det er derfor, at jeg tenker mig Muligheden af, at det ærede Udvalg kunde ville optage en Slutning til den gamle § 6, omtrent i den Retning, at denne Slutning kom til at lyde saaledes: „Regjeringen fastsætter som hidtil de fornødne Sotaxter og Taxter for Bølvre og Breve, der ønskes afleverede til den sædvanlige Landpost“. Man var da idetmindste kommen saa vidt, at man kunde faae Postcontoirerne til at modtage Breve i Byerne til Besørgelse paa samme Maade, som de besørgte alle andre Breve, der komme fra de andre Postcontoirer til Bølvre